

2 Απριλίου 2022

Γράμματα Πνευματικού Πατέρα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Τα μυστήρια του Θεού

Με ρωτούν:

Γιατί πέθανε το παιδί μου;

Γιατί βρίσκομαι στο κρεβάτι με πόνους;

Γιατί έχω αποτυχημένο γάμο;

Γιατί έμεινα χωρίς εργασία;

Γιατί τόσες συνεχής δοκιμασίες σε μένα;

Γιατί...Γιατί...Γιατί....

Και βέβαια η σιωπή είναι η απάντησή μου!

Τι να πω; Πώς να ερμηνεύσω τα γεγονότα με τα μέσα που διαθέτω; «Τις έγνω νουν Κυρίου;» Ποιος γνωρίζει το νου του Θεού; Ή μήπως να τολμήσω να γίνω δικηγόρος του;

Το 1982, ως διάκονος, παρευρέθηκα στην κηδεία του Αρχιμ. Κωνσταντίνου Λευκωσιάτη, με το πλούσιο ποιμαντικό και κοινωνικό έργο. Μετά την ταφή καθίσαμε για ένα καφέ στην αίθουσα του Ιδρύματος Άγιος Νεκτάριος, που ίδρυσε ο ίδιος. Η αδελφή του π. Κωνσταντίνου ρώτησε με πόνο και έννοια το Μητροπολίτη Ύδρας Ιερόθεο:

Γιατί, Σεβασμιώτατε, ο Θεός επέτρεψε να φύγει τόσο γρήγορα και να αφήσει το τεράστιο αυτό έργο, που γινόταν “προς δόξαν Θεού;” Ο άγιος Ύδρας, με την άνωθεν σοφία που τον χαρακτήριζε, απάντησε: «Η μεγαλύτερη ταπείνωση είναι να υποτάσσεται ο νους μπροστά στα μυστήρια του Θεού και να μην ρωτά πώς και γιατί;»

Η απάντηση αυτή μού έμεινε στην καρδιά και νομίζω είναι η βάση για «κατανόηση» των μυστηρίων του Θεού. Αφού η λογική του Θεού διαφέρει από αυτή του ανθρώπου, πώς μπορούμε να ερμηνεύσουμε τα ανερμήνευτα και να κατανοήσουμε τον Ακατάληπτο;

Διάβασα κάπου, από τα πολλά που γράφονται, ότι ο π. Παΐσιος ο Αγιορείτης είπε πως μετά το θάνατό μας, όταν θ’ αντικρύσουμε πρόσωπο προς πρόσωπο το Χριστό, θα καταλάβουμε το γιατί και το πώς της ζωής μας και θα μας εξηγηθούν όλα όσα περάσαμε στον κόσμο αυτό. Τότε, με όλη τη δύναμη της ύπαρξής μας, θα του πούμε: «Σ’ ευχαριστώ, Θεέ μου, που επέτρεψες αυτά για μένα!».

Νομίζω ότι μπορεί πιο εύκολα ο άνθρωπος να σηκώσει τον όποιο σταυρό του, αν γνωρίζει γιατί συμβαίνει και ποιο θετικό αποτέλεσμα θα έχει. Όμως, η πίστη – εμπιστοσύνη στο Θεό δεν προϋποθέτει την αποδοχή με υπομονή της δοκιμασίας; Η πίστη ως σχέση δίνει την ασφάλεια της αγάπης του Θεού, που, ως εμπειρική, δεν αμφισβητείται. Γι’ αυτό, όταν γευτούμε την αγάπη Του, πιο εύκολα Τον εμπιστευόμαστε και υπομένουμε.

Στα μυστήρια της ζωής, όπου κρίσιμες υπαρξιακές καταστάσεις μάς συγκλονίζουν συθέμελα και διαλύουν κάθε τι το ψεύτικο και επιφανειακό, χρειάζεται να

στεκόμαστε με σιωπή και σεβασμό και πίστη. Είναι η ώρα που ο Θεός μας φωνάζει προσωπικά: «Σ' αγαπώ και σε θέλω! Ακολουθεί μοι! »

Η κλήση είναι κρίση. Ή αρνούμαστε να πορευτούμε την οδόν του Κυρίου με τα συνεχή «γιατί» που εκφράζουν αντίδραση και απιστία ή ακολουθούμε αυτόν «όπου αν υπάγει», με συνοδοιπόρους τους μάρτυρες και οσίους, με εμπιστοσύνη, υπομονή και προσευχή, που μας αποκαλύπτουν τα μυστήρια του Θεού «εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι».

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com